

ministeren Mangel paa Smødekøkken, men der er naturligvis visse Forbringere, man ikke kan opfylde; jeg kan virkelig ikke lufte Ererkerpladsen op for enhver Luftstipper, som vil have Udgang dertil, eller til lignende Forestillinger. Men naturligvis, dem, som faae Andømmelsen, faar man til Venner — skjændt meget ofte sunne Venner —, og de, som faae Ret, blive vrede, og saa gaar det ud over Krigsministeren. Jeg er den ærede Forespørger meget taknemmelig for den Forespørgsel, han har stillet til mig; jeg har derved faaet Leilighed til at gjøre Rede for, hvad der har bevæget mig til at optræde, som jeg er optraadt. De Behreidelser, som hidtil ere blevne gjorte mig, kan jeg meget godt bære; de forekomme mig fuldstændig uretfærdige. Hvad jeg derimod vansteligere kunde bære, vilde være, om man kunde gjøre mig grundede Behreidelser, og det tror jeg, man kunde i det Dieblif, jeg under saadanne Forhold som dem, der vare tilstede, havde overladt Søetatens Hospital til Kommunen til Koppehospital. Jeg kunde derved enten have paaført — dette staar som en Mulighed, ja, som en ikke usandsynlig Mulighed — Statskassen en betydelig Udgift eller være sat ud af Stand til, naar en Epidemik udbrod, at komme en trolig og trængende Befolkning til Hjælp, som naturligvis vilde have henvendt sig til Marineministeren. Jeg sigter herved til den hele store Befolkning i Nyboder, der hører til Søværnet og har Udgang til at blive indlagt paa dette Hospital. Dertil kommer endnu en anden Betragtning, den nemlig, at det er usforsvarligt og urigtigt at lægge et saadant Koppehospital i en tæt befolklet Del af Byen. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den ærede Forespørger udtalte med Hensyn til Befolkningens Tro paa Emitte. Den være nu begrundet eller ikke, Troen er dog tilstede, og jeg kan endvidere med Hensyn til Faren for Nyboders Befolkning henvise til det Faktum, der findes anført i „Ugefrift for Læger“, hvor det nemlig er oplyst, at af de 79 Koppe-tilfælde, der have fundet Sted i Ugen fra 24de til 30te Januar, — tror jeg — ere de 16 eller omtrent en Femtedel forekomne i Nyboder. Man kan antage Et af To: **En-**

ten vil Epidemien vedblive at være som hidtil ubetydelig, og saa kan Kjøbenhavns Kommune hjælpe sig selv, **eller** den vil blive betydelig og, hvad der har viist sig at være Tilfældet andre Steder, hvor den er udbrudt, langvarig, og saa er det usforsvarligt af Krigsministeren at afgive noget Lokale, der er stillet til hans Naadighed. Jeg kan forstaa, at den ærede Forespørger efter sin hele Stilling og efter sin varme Interesse for Skolevæsenet maa være bleven berørt høist ubehageligt deraf, at man har bemægtiget sig en Skole, der sorterer under ham. Hvorvidt det nu har været rigtigt netop at vælge denne Skolebygning til Koppelasareth, skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme, det vedkommer ikke mig, men jeg kan kun sige, at jeg af det Hensyn, han søgte at gjøre gjældende, nemlig Hensynet til de Ulemper, det medfører for Skolen, og det Afbræk, der derved sker i Undervisningen, ikke kan bringes til at fravige min tidligere Beslutning. Jeg beklager saaledes meget at maatte besvare denne Forespørgsel, der falder i to Afdelinger, paa følgende Maade. Den første Del, om jeg har negtet at afgive Søehospitalet i Nyboder til Kjøbenhavns Kommune i det nævnte Diemed, maa jeg besvare med Ja. Den anden Del, om jeg agter nu at stille Søetatens Hospital til Naadighed for Kommunen, maa jeg besvare med et absolut og ubetinget Nei.

Brig: Jeg skal ikke misunde den høit agtede Krigsminister det Godtjobsbifald, han fik for de Dyr, der ere blevne indkvarterede paa Søværsthuset. Jeg tror virkelig, at det var en Bemærkning, der ikke havde nogen særdeles oplysende Karakter; thi den Grund, som har gjort, at Kommunen ikke har kunnet modtage Tilbudet om Søværsthuset, er en ganske anden, og det er ganske simpelt den, at det er aldeles ubrugeligt til dette Diemed. En Anvisning paa Noget, der er ubrugeligt, kunde man altsaa ikke vente vilde blive modtagen. Ubrugeligheden er godtgjort ved nøiagtige Undersøgelser, foretagne først af en af Kommunens Læger, dernæst af Kommunens Økonomiforvalter, og endelig af Stadslægen, som for at se, om det dog ikke var muligt at benytte Søværsthuset, lod foretage en ny Undersøgelse,